

ПОРУЧИКЪ ГЕОРГИ КАСЖРОВЪ

Командиръ на 13-а рота отъ 23-ий п. Шипченски полкъ.

Поручикъ Георги Касжровъ, синъ на полковникъ Маринъ Касжровъ, е роденъ на 22⁵ априлъ 1892 г. въ гр. София. Първоначалното си образование завършилъ въ образцовото педагогическо училище въ гр. Казанлъкъ, а гимназиялното — въ Русенската м. гимназия съ отличенъ успѣхъ презъ 1903 год. т. е. на 17 год. възрастъ, владеещъ френски и немски езици и отъ части английски. Въ сѫщата 1909 год. постѣжва въ Юридическия факултетъ.

Високо интелигентенъ, всѣ странно развитъ, благовѣспитанъ и голѣмъ патриотъ, едничката му мечта отъ детинство била — да се посвѣти на военната служба като баща си. Презъ 1910 г. постѣжва въ Военното училище което завършва съ отличенъ успѣхъ.

На 2-ий Августъ 1912 г. произведенъ подпоручикъ съ назначение въ 23-ий п. Шипченски полкъ въ гр. Казанлъкъ, отъ гдѣто веднага бива командированъ въ г. Русе въ 2-и п. Искърски полкъ да вземе участие въ Шуменските крепостни маневри като ротенъ командиръ. Слѣдъ свѣршване на маневрите се завръща въ полка г. Казанлъкъ въ началото на м. Септемврий.

При мобилизацията на 17. IX. бива назначенъ командиръ на 13-а рота отъ 23-ий п. Шипченски полкъ и прѣзъ войната съ турците е вземалъ участие съ ротата си въ всички сражения около Одринската крепость, а така сѫщо въ сраженията при преследването и пленяването отряда на Яверъ паша.

ЗАП. ПОРУЧИКЪ ИКОНОМОВЪ Г.

Роденъ зъ Нова Загора.

Служилъ въ 12 пех. Балкански полкъ. Командиръ на 8 рота. Взель живо участие въ всички походи и сражения на полка презъ време Балканската война.

Отличилъ се е съ своята неустрашимостъ въ атаката на Одринската крепость, въ боевете срѣщу гърдитѣ и сърбите на Султанъ-тепе.

Раняванъ два пъти — въ крака и ръката, и все пакъ е летялъ неустрашимо срѣщу куршумите, гранатите на неприятеля.

Въ боя при Повиенъ при Султанъ-тепе неприятелски куршумъ го пронизва въ челото на 6 юлий ст. ст. 1913 г.

ПОРУЧИКЪ ГЕРЧЕВЪ НИКОЛАЙ

Роденъ въ гр. Шуменъ, 31. януари 1886 г. Войните го заварватъ като учителъ. Заедно съ всички добри синове на майка България нарамва тежкия кръстъ да брани родъ и вѣра. Участвувалъ е геройски въ Балканската война: — при щурма на Одринъ е взель участие съ ротата си. По-рано е издържалъ до край голѣмите боеве при Люле-Бургасъ, Чаталджа. Въ Междусъюзническата война при сраженията съ Сърбите на Султанъ-тепе — где съ 20 войника е разпрѣсналъ цѣла рота и е усетилъ ненадеенъ обходъ на противника. Тамъ бива раненъ въ главата.

Въ последната война геройски е предвождалъ взвода си при щурма на Тутраканъ и съ извадена сабя пада раненъ смъртно въ гърдите отъ 3 куршума. —

Всѣкога и на всѣкажде се отличавалъ съ извѣредна храбростъ и самоотверженостъ на чело на ротата си.

На 12-ий Мартъ 1913 г., на разсѣмване, при атаката на предните позиции на Одринъ, Подпоручикъ Касжровъ съ частъ отъ ротата си е завладялъ: 1 оръдие, 4 зарядни ракли, 2 палатки и е взель въ плѣнъ 25 войници съ ротния имъ командиръ поручикъ Михадъ Ефенди (неговъ приятелъ презъ врѣме примирието).

На 13-ий Мартъ сутринта, при щурма на Одринъ, подпоручикъ Касжровъ, на чело на ротата си, прѣвъ стига предъ телената мрежа на редута „Айвасъ-баба“, кждѣто пада тежко раненъ и отнесенъ въ болницата въ Мустафа Паşa, а по послѣ въ София на лече-

ние. Непоправенъ още съвършенно, той бѣрза да се яви въ полка. Въ съюзническата война срѣчу сърбите, младия подпоручикъ Касжровъ, на чело на ротата си прѣвъ минава рѣка Брегалница и въ боя на „Султанъ тепе“ около г. Щипъ пада повторно тежко раненъ на 17 юни, и на 27-и сѫщия предава Богъ духъ съ убежденето, че много обичната му България става велика. — За неговата храбростъ и самоотверженостъ, подпоручикъ Касжровъ е повишенъ въ чинъ поручикъ за отличие и награденъ съ орденъ за храбростъ IV степень и орденъ Св. Александъ V степень.